

Tak učitelj se prav lahko v kratkem času in z malim trdom natanko seznaniti z ležo in podnebjem svoje občine ter z drugimi okolnostmi, tako da more podajati svojim soobčanom jako dobrih in vzornih nauk. Kako bi se tem potom s priljubljenostjo učitelja povzdignila tudi šola! Tak učitelj bi bil v občini kmetu najboljši svetovalec, da ne rečem, rešitelj ubogega kmeta, posebno v sedanjih časih, ko mora biti kmet že skoraj učenjak, če hoče prav in uspešno voditi svojo kmetijo.

Takemu učitelju bi se ljudstvo ne upiralo izboljšati njegovega stanja in omejiti mu skrb za vsakdanji kruh!

Šola naj je še tako vzorna, nikdar ne bo v očeh našega kmeta to, kar bi morala biti, zakaj ideali so dandanes izbežali s sveta in njim sledi realizem. A kako naj govorim pri takšnih razmerah kmetu o idealih, ki so bili pač pri njem od nekdaj jako malo v čisti!

Naš kmet želi in hoče nauk, ki jih lahko prime. To se pa doseže edino z nauki o kmetijstvu. Predstavimo si slučaj, da mu svetujemo kako napravo, ki mu mogoče takoj čez leto dni obrodi zaželeni, občudovanja vredni sad. V takem slučaju ne bo kmet svoje žive dni več pozabil svojega svetovalca. S šolo pa ne moremo nikdar doseči teh uspehov, zakaj s šolo se vidijo uspehi šele po desetih ali celo 20. letih; med tem časom pa je kmet že pozabil na preteklost, ker živi v sedanosti in ne vidi blagodejne premembe, ki se vrši okrog njega.

Če so drugi realni, bodimo tudi mi, — pa idealno realni ter skrbimo, da pride sčasoma v naše roke predmet in trud, ki nam obeta tako bogate obresti!

Naloga je stanovski predmet, ki se ne cepi od našega stanu, kakor drugi dosednji ravnoomenjeni predmeti, ampak sodi k našemu stanu, ki nikakor ne more veljati kot postransko opravilo učitelja, marveč le kot nadaljna in temeljitejša izobrazba dosedanjih njegovih ved.

Zato kličem: Proč z orgljanjem, proč s tajništvom in inštrukcijami in na njih mesto stopi kmetijstvo v povzdigo splošne blaginje in v povzdigo našega ugleda posebej!

Pisarna

za zdravljenje naših bolnih stanovskih, družabnih, uradnih, književnih, narodnostnih in političnih razmer.

XXXIV.

Vprašanje: Pri zborovanju nekega okrajnega učiteljskega društva je bilo učiteljstvo v znatni večini mnenja, da je zastopnikoma v okr. šolskemu svetu pri sestavi tabele prisilcev vselej glasovati za domačega kompetenta, če ima enako kvalifikacijo s tekmeccem sosednega okraja, pa naj ima ta tudi mnogo več službenih let. M.

Odgovor: O tem ni seveda nobenega zakonitega določila, to je le subjektivno mnenje Vašega učiteljstva, ki se da opravičiti z znanim rekom: »Svoji k svojim!« — ali pa tudi s hrvaško prislovico, ki pravi, da je človeku srajca bližja nego kožuh. Kdor prezira ta dva pregovora, postopa sicer tudi zakonito, a manj kolegijalno. Zastopnika učiteljstva v okrajnih šolskih svetih imata nalogo, da poskrbita v okraju za vrlo, napredno in kolegijalno učiteljstvo, to pa je le mogoče, ako kompetente tudi poznata. Za znanca se zavzame vsak lažje, nego za neznanca. Pri nas pa je tako, da poznamo skoro vsakega slovenskega učitelja in vsako slovensko učiteljico. To je sad naše organizacije.

Zato ni sestavljanje kompetentnih tabel nobena težava. Da se hoče kdo preseliti iz enega okraja v drugi okraj, so dostikrat vzrok rodovinske, socialne ali zdravstvene razmere. V takem primeru je pomagati »tujcu« in »domačinu« se mora vdati že iz humanitete in kolegijalnosti. Okrajne meje niso meje, ki naj ločijo učiteljstvo v kamniško, ljubljansko, novomeško, črnomaljsko itd. učiteljstvo. Vsi smo ena velika družina, ki se moramo podpirati med seboj in pospeševati koristi drug drugemu. Pri sestavljanju tabel pa moramo pustiti svojim zastopnikom svobodno voljo. Odlikovali smo jih s svojim zaupanjem, oni pa naj ravnajo tako, da si ohranijo to zaupanje. Njih glavni svetovalki pa sta vest in pravica.

Dohtar Blažič.

Roditeljski večer.

Prvi roditeljski večer na II. mestni osemrazredni deški ljudski šoli na Cojzovi cesti v Ljubljani je bil v soboto, dne 7. aprila t. l., ob 1/2 8. uri zvečer. Udeležba je bila dovolj dobra.

Šolski vodja gosp. Fr. Gabršek je prijazno pozdravil navzoče starše in se jim zahvalil za udeležbo. Potem je razložil namen in pomen učiteljskih večerov. Nato je predaval tovariš Janko Likar o vzgoji otrok pred šolsko dobo. O snovi je predaval jako poljudno. Posebno je ugajalo poslušalcem to, da je vpletel med predavanje iz lastne izkušnje vse polno epizod, ki jih je imel priliko opazovati kot učitelj na deželi. — Za izborna predavanja je želel tudi burno pohvalo. —

Jedro njegovega predavanja je bilo: Starši naj bi imeli vedno pred očmi, da se prične vzgoja otrok takoj z rojstvom. Paziti je na vsak pojav, ki se poraja v otroški duši. V prvi mladosti se za vzgojo lahko mnogo pridobi ali pa tudi mnogo pokvari. Negujejo naj se vrline, zabranjujejo in odstranjujejo napake. Pred šolsko dobo se ne sme siliti otrok k pozitivnemu učenju, to naj se prepusti šoli. Dostikrat se dogodi, da se s prezgodnjim učenjem uničijo duševne moči otroške, in tak otrok ostane za vse življenje slaboumen. Pojasnil je tovariš predavatelj tudi, kolikega pomena pri vzgoji je harmonično, vzajemno delovanje doma in šole. — Slednjič je povabil vse roditelje, da naj se udeležijo debate o predavani snovi, na kar je pripravljen on kakor tudi vse učiteljstvo z veseljem odgovarjati in pojasnjevati stavljena vprašanja.

Začetek je storjen. Želeli je, da bi se roditeljski večeri razvili ne samo po mestih, temveč tudi po deželi. Dandanes predavajo že o vseh mogočih stvareh, zakaj bi ne predavali o odgoji in vzgoji naše mladine, o negovanju najdražjega zaklada človeštva?! Šola in dom se morata zblížati. Šola pozna dom, a dom ne pozna še šole in težavnega dela svojega največjega dobrotnika — učitelja. Učiteljstvo bo pridobilo ravno s temi predavanji med ljudstvom ono spoštovanje in ono ljubezen, ki ju zasluži zaradi svojega vzvišenega delovanja za blagor ljudstva. Starši pa pridobijo mnogo koristnih nauk za vzgojo svojih otrok.

Taki večeri pa bi bili še bolj zanimivi in tudi plodnosnejši, ko bi se vemale po predavanju debate o predavani snovi.

Končno bi še želeli, da bi starši kar možno v obilnem številu prihajali k takim predavanjem. S tem pokažejo zanimanje in dokažejo obenem, da so vredni takih priredb.